

havde ofret Kapital for at faa Banen, en Værdistigningsskat. Men det ærede Medlem maa vist kunne indse, at hvis man ved at tage en Aktie i det paagældende Jernbaneanlæg kunde fri sig for Værdistigningsskat, var der derved aabnet en let og farbar Vej til at gøre hele denne Sag betydningsløs. Den, der har indskudt Kapital, maa desuden ogsaa faa sin Del af den Skat, der indkommer, i Forhold til det Offer, han har bragt. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at Pengene kunde anvendes til dem, som lede Tab. Men det vilde sikkert være en tvivlsom Sag at komme ind paa. Det er vist for øvrigt et Tilfælde, som er meget sjældent.

Maa jeg derefter blot til Slut gøre en kort Bemærkning om et Spørgsmaal, som har været fremdraget fra forskellige Sider og navnlig af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). Det er angaaende en bedre Forbindelse mellem Jylland og Sjælland. Det er et Krav, som har været stillet gennem en lang Aarrække Gang paa Gang, og der har været talt om forskellige Veje, ad hvilke en saadan Forbindelse kunde gaa. Der har været talt om Grenaa og Sjællands Odde, og hvis man ser paa Kortet, er det utvivlsomt, at Afstanden mellem Grenaa og Sjællands Odde er den korteste Vej mellem Jylland og Sjælland. Jeg er ikke engang sikker paa, at Grenaa vilde være det rigtigste Sted. Det kan godt være, at et Punkt paa Djursland nær Æbeltoft vilde være det heldigste, men saa skulde der bygges en Stump Bane derned og en Havn ogsaa. Der er dog ingen Tvivl om, at denne Vej vilde være en betydelig Fordel for en stor Del af Nord- og Midtjylland. Der er desuden den Fordel derved, at baade ved Sjællands Odde og Østkysten af Djursland ere Kysterne isfri. Vi have ganske vist ikke haft Isvintre i de senere Aar, saa det gør derfor ikke noget særligt Indtryk, naar man nu taler om, at vi have isfri Havne. Men det er dog ikke umuligt, at den Tid meget snart kunde komme igen, da vi kunde faa nogle virkelige Isvintre, og saa tvivler jeg om, selv om man har nok saa gode Isbrydere, at man kunde besørge den vældige Trafik, som nu finder Sted over Bæltet. Det kunde derfor godt til sin Tid faa overordentlig Betydning. Men jeg skal ikke her særlig komme ind paa, hvor denne Fart skulde være, om fra et Punkt paa Djursland til Sjællands Odde eller fra Hou til Refsnæs. Det forekommer mig dog, at det Krav, som saa ofte og saa kraftigt har været stillet af den nord-

midtjydske Befolkning, endelig en Gang bør blive hørt, saa der kunde komme en anden Forbindelse end den, vi nu have.

Den højtærede Minister udtalte, at han egentlig ikke var mod en saadan Ordning, at han kunde tænke sig, at en saadan Ordning vel nok kunde komme en Gang i Fremtiden. Han holdt sig i saa Henseende til Kommissionens Flertal, der efter at have nævnt de forskellige Færdselsveje udtaler: „Først naar en Gang de før nævnte Anlæg ikke længere kunne magte den stigende Trafik, kan der efter Flertallets Mening blive Spørgsmaal om at tage en ny Forbindelsesroute mellem Sjælland og Jylland og derunder mulig Refsnæs—Hou op til Overvejelse“. Men det forekommer mig ikke, at den Udsigt, som gives i denne Udtalelse, er særlig værdifuld. Thi naar vi faa Dobbeltspor paa Hovedrouten gennem Jylland, Fyn og Sjælland og faa de fornødne Færger og Færgelejer eller maaske en Bro over Lille Bælt, kunne vi vist besørge Trafikken ad den gamle Vej i en uoverskuelig Fremtid. Den højtærede Ministers Plan om Dagfart mellem Aarhus og Kalundborg vil ikke føles som en Imødekommen af Betydning overfor det Ønske, som Nord- og Midtjyllands Befolkning har næret om en bedre Forbindelse mellem Jylland og Sjælland. Jeg vil derfor haabe, at det Spørgsmaal virkelige maa blive taget under Overvejelse, saa at de forskellige Planer maa blive undersøgte, idet der navnlig tages Hensyn til Befolkningens Tarv, men selvfølgelig ogsaa finansielle Hensyn og Hensyn til, at de Veje, man benytter, ere farbare. Jeg tænker herved paa, at Kommissionens Flertal angiver overfor Mindretallet, at det ikke kan gaa med den Fart, som Mindretallet forudsætter, fra Refsnæs til Hou under Hensyn til det grundede Vand ind til Hou. Jeg kender ikke noget til dette, men det er jo et Spørgsmaal, som maa tages under Overvejelse, om de Veje, man benytter, ere farbare og hensigtsmæssige, og det er det Spørgsmaal, jeg gerne vilde, maatte blive taget under Overvejelse for at imødekomme det Krav, som stadig rejser sig derom blandt Nord- og Midtjyllands Befolkning.

Jørgen Jensen: Adskillige af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet under denne Jernbanedebat, have ikke alene udtalt Ønsket om, at de foreliggende Love maatte blive gennemførte, men de have tilløjet, at de ønskede, at det maatte ske i indeværende Samling, og for at yde et